

Genstemmigheden netop indeholder en Betyggelse for Minoriteten. Naar Minoriteten har det i sin Magt at forhindre, at Fleertallet faaer sin Billie sat igjennem, saa aabnes der den jo netop derved en Mulighed til at kunne faae en Candidat sat igjennem, som vel maaffee ikke staaer for den som Nr. 1, men som dog staaer Minoriteten naermere end den Candidat, som Fleertallet onsker. Seg mener saaledes, at Fordringen om Genstemmighed vil, istedetfor at oev en Evang paa Minoriteten til at hœie sig, indeholde en Opfordring til den til ikke at hœie sig. Naar man, gaaende ud fra Genstemmighedens Standpunkt, saaledes vil gjøre Forsøg paa at gjøre Alle tilpaa, saa frygter jeg meget for, at man til Slutning kun naaer det Samme, som vi møde saa ofte ved andre Leiligheder, at den, der vil gjøre Alle tilpaa, gjør Ingen tilpaa, ikke engang sig selv; men dette, troer jeg, vilde være et daarligt Udbytte af den Reform, som vi her ere i Begreb med at indføre.

Men selv om jeg nu i og for sig kunde føle mig tilfredsstillt ved den moraliske Indflydelse, som Menigheden unægtelig vil faae ved den foreslaaede Indstillingsret — jeg kan i saa Henseende ialfald ikke være ganske enig med den af mine ærede Medforslagsstillere (C. Andersen), der igaar udtalte, at den efter hans Mening var af meget ringe Betydning; saa vidt gaaer jeg, ikke i min Opfattelse af den —, saa er der dog Noget, der for mig er Grundbetingelsen for, at den vil kunne komme til at svare til sit Dømed, og det er, at den vil være istand til at vække Interesse hos Befolkningen for kirkelige Anliggender. Og nu gad jeg dog nok spørge de Herrer, som her ere tilstede, og som kjende Livet, om de ikke indrømme, at det vil medføre en betydelig Forskjel baade ved Valget af Valgmændene og i den Interesse, hvormed disse ville virke i Sagen, naar de kun havde en Indstillingsret, i Sammenligning med naar de have en Mulighed for at kunne udøve en virkelig Valgret. Seg troer ikke, at deres Svar kan blive tvivlsomt. Skulde det blive Tilfældet, hvad jeg er overbevist om at det vil blive, naar Fordringen om Genstemmighed opretholdes, at det store

Fleertal viser sig ligegyldigt og holder sig tilbage uden at benytte sin Valgret med Hensyn til Valget af Menighedsudvalget eller Valgmændene, saa forekommer det mig, at dette vil være det sikreste Beviis for, at Reformen er dødsdød og ikke skiftet til at fremkalde det Liv, der er en Betingelse for, at den skal kunne virke til Betsignelse for Menighedslivet. Netop derfor er det mig af en saa væsentlig Betydning, at man ved det Skridt, som man nu vil gjøre, skaber en Mulighed for, at Menigheden, naar den med et overveieende Fleertal slutter sig om en enkelt Ansøger, kan lægge et afgjørende Lod i Vægtstaaalen, naturligviis under de naermere betryggende Betingelser, som de øvrige Paragrapher i Lovforslaget foreskrive. Seg gaaer herud fra — og deri er jeg jo saa heldig at være i Overensstemmelse med, hvad den høitærede Minister udtalte igaar —, at der fra Kirkestyrelsens Standpunkt ligger den nødvendige Sikkerhed for, at Ingen kan komme i Betragtning, som ikke er egnet til Embedet, i Henlæggelsesretten med Hensyn til Halvdelen af Ansøgningerne. Naar dette er saa, saa kan jeg ikke indsee, hvorfor man vil fastholde, at et overveieende Fleertal i Menigheden ikke skal kunne lægge et afgjørende Lod i Vægtstaaalen ved den endelige Indstilling. De Grunde, som i saa Henseende ere blevne anførte af den høitærede Minister og af de Andre, som have talt i samme Retning, nemlig for Fordringen om Genstemmighed, gaae jo, som alt tidligere udviklet, hovedsagelig ud paa, hvad der i mine Tanker maa kaldes en Illusion, nemlig, at man paa den Maade skal kunne tilfredsstille Minoriteterne. Egesom jeg tidligere har yttret mig, med Hensyn til Umuligheden af at tilveiebringe Enighed, hvor Minoriteten støtter sin Modstand paa en principielt afvigende religiøs Opfattelse, saaledes troer jeg ogsaa, at man kan spare sig ethvert Forsøg paa ad den her omhandlede Vej at afhjælpe den Ulempe, der vil fremkomme ved, at Minoriteten ikke kan sætte sin Billie igjennem. Naar man har talt om, at den Præst, som blev beskiftet af Ministeren, vilde blive bedre modtagen af Minoriteten, end den, som blev Minoriteten paacroeyeret af